

२५० जगन्नाथ भातीराम शाह कृत

૫૫ પહેલી ચાપડાના

ડિક્ટેશન શિક્ષક ભાગ ૧.

કિમત અઢી આના. પાસ્ટેજ છુદ્ડ.

પહેલા ધોરણનો
“મુખગણિત શિક્ષક”
દાદા ગાંધી,

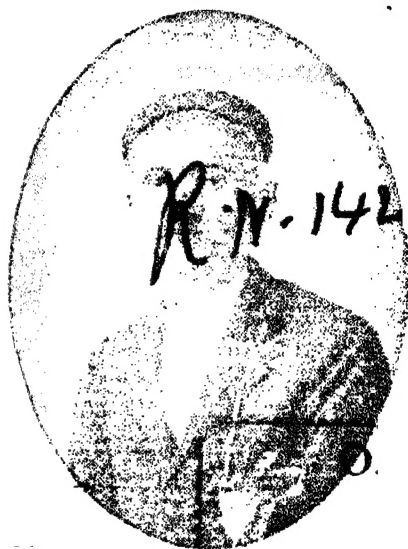
ગુજરાતના
 ઇતિહાસની
 ચર્ચાથી રસિક
 પ્રશ્નાત્તરમાળા
 ૪ આના.

43.11 44.11

2000

204 2011-11

1 स्म. छजनलाल भाटीराम शाह

प्रतिष्ठान:-उधरदास भगनदास-शुद्ध

આવિર-સુરત.

१०११. विश्वविद्यालयी शिक्षण संस्थान प्रतिपाद्यमाना वैद्य मान्य—

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુવ્રજાકા ૧૫૭૮૪ ધર્મીક

પુસ્તકાલે નામ ડિફેશન શિક્ષક-૧

વિષય મંડલક: ૮૪૩: ન-: ૩૮૨

સ્વ૦ છગનલાલ મોતીરામ શાહ કૃત.

પહેલી ચોપડીનો

ડિક્ટશન શિક્ષક ભાગ ૧.

રચનાર—સ્વ૦ છગનલાલ મોતીરામ શાહ.

“મુખ્યગણિત શિક્ષક” વગેરેના કર્તા.

રચનારનું હેતુ—શાહપોર—મુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—ઈશ્વરલાલ મગનલાલ શાહ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું હેતુ—શાહપોર—મુરત.

મુદ્રિત—

છાપનાર—ગોવિન્દજી હાહામહા નાયક.

છાપવાનું હેતુ—શ્રી “અનાવિત અન્ધ” પ્રેસ,

અરાનપુરી ભાગળ, માણવાળી પોળ મુરત.

કર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

સંવત ૧૯૮૭]

આવૃત્તિ ૧૫ મી.

[મને ૧૯૩૧

કિંમત રૂ. ૦-૨-૬ માર્કેટ જુદું.

—* અમૂલ્ય સૂચના. *—

સુખગણિત શબ્દ વાંચી હેતરાતા ના.

—: સુખગણિતની ચોપડી ખરીદતાં પહેલાં :—

“ સુખગણિત શિક્ષક ” જરૂર જોજો. કારણ ?

- (૧) દેશી રાજ્યોએ ટેકસ્ટ બુક્સ, ઇ. લા. માટે મંજૂર કરેલા છે.
- (૨) કેળવણીખાતાના અધિકારી સાહેબોએ પસંદ કરેલા છે.
- (૩) વિદ્વાન સદગૃહસ્થોએ અંગીકાર કરેલા છે.
- (૪) આપોઆપ ખુદ્દિ ખીલવવાનું શ્રેષ્ઠ સાધન છે.

પદ કેલાવો કરવાના હેતુથી કમીશન પાળુ સાફ આપવામાં આવે છે.

“ સુખગણિત શિક્ષક. ”

બાળવર્ગનો	૦-૧-૬	ત્રીજા ધો. નો	૦-૨-૬
પહેલા ધો. નો	૦-૧-૯	ચોથા ધો. નો	૦-૪-૦
બીજા ધો. નો	૦-૨-૦	પાંચમાં ધો. નો	૦-૪-૦

❖ અઘાપિ બહાર ન પડેલી એવી ❖

બીજા ધોરણની સૃષ્ટિજ્ઞાનની પ્રશ્નોત્તરમાળા ગ્રંથ આના.

~~~~~

ગુજરાતના ઇતિહાસની વાર્તારૂપી.....

.....રસિક પ્રશ્નોત્તરમાળા છ આના.

~~~~~

સુખમ્મ ઇલાકાની ભૂગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૪ આના.

હિંદુસ્તાનની સા. ભૂગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૪ આના.

ગુજરાતની સા. ભૂગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૩ આના.

કર્તા સ્વ.-છગનલાલ મોતીરામ શાહ, શાહપોર-સુરત.

સ્વ. જગનલાલ મોતીરામ શાહ કૃત.

—: પહેલી ચોપડીનો :—

❖ “ ડિક્ટેશન શિક્ષક. ” ❖

પાઠવાર અવરો શબ્દો.

પાઠ:૨.	પહેલાં	દીવા	બાળક	દેવળમાં
દિવાળી	કેટલાક	મૂકે	બહુ	સોમવાર
અક્ષર	લીંપેગુપે	સારં	હરખાય	કુટે
ઉઠ્યાં	ખડી	જમવાનું	પા. ર.	મંગળ
નિશાબમાં	ચુના	લુગડાં	ત્રીજો	બુધવાર
સવખાં	ધોળો	વરેણાં	શુક્રવાર	ગુરુવાર
એકરં	સેવ	ઘાલે	છેલો	બેસાડે
થોડેક	પાપડ	દાડખાનું	વિધે	મુસલમાન
છોડી	સંભેરી	ફોટે	સવારથી	જુમેરાત
આગળ	ધુવરા	ગીત	સુધી	હહાડો
વળી	તેટલા	બધાં	મળાય	શનિવાર
તણ	આંગણમાં	દિવસમાં	અંધ	સાતમે
વરસમાં	સાથીઆ	ફટાકડા	રવિવાર	સાત
હહાડા	પૂરે	ફડફડ	મુરજ	અઠવાડી
ભેગી	બારણે	ફૂટે	સાંધે	ચોથો

૪] પહેલા ધોરણના “મુખગણિત શિક્ષક” શાળા આના.

પાંચમે	વગાડવાને	કુનગ	ગુરુને	ટાપી
પાઠ ૩.	મોગરી	કેળું	મળશે	ધોનત્રી
નિશાળ	અંદર	દાદમ	જુડું	અંગરખી
રહ્યો	અહીં	માટીનાં	તજજું	મંગાવી
ફરુતી	મહેતાજી	બનાવેલાં	આળસ	મનુ
દરવાજા	પાટીઆની	નહિ	અંગ	જોડીઓ
પાટીડું	ખેઠક	મજાની	સંગ	નહિ
પાંચળ	સીસી	પાઠ ૪.	ચોડી	દરજીને
ખતાવું	નકશો	નિશાળીઆ	ચિત્ત	ખોલાવીશ
દૂલઝાડ	ચિત્રો	શિખામણુ	શિક્ષા	કાતવીશ
પાંચેલીની	ટાંગેલાં	ઈશ્વર	નહિ	સાંજે
વેલ	કાઢેલાં	જ્ઞાન	વીસરી	બજારમાં
ગુલાબના	ખુશામાં	નિત્ય	પાંમરું	લેંધી
કોટ	ધોડી	પરોઢીએ	પાઠ ૫.	સુરવાલ
સરત	લખોટાનું	ઊઠીન	હુગપાં	ફળીઆના
અધાંને	ચોકડું	દાનણ	લાગ્યો	કોટ
વાવટા	કખાટ	નાઘા	પહેરેલાં	દેખાય
ખમત	ચોપડીઓ	પાઠ	હોદ્દ	મણી
ધાંટ	ખોંડો	કલું	થઈશ	સાંભળીને

ધાધરી	ફેફા	દીલનાં	દસમું	પાઠ ૮.
એઢણી	ખસ	નાથ	એસરી	સગાં
બહન	ધોવડાવવાં	પાઠ ૭	વારં	વહુ
પાઠ ૬.	ધોનાર	વરસગાંઠ	ક્યારે	ભત્રીજે .
ચોકખાઈ	ચોઈ	ભાવ્યો	ખારમું	થાડિં
ચોકખા	ચોળવું	કર્યો	કંસાર	ભાણેજ
કાસમ	ડાવા	ક્યારે	ભાણો	કહેવાડિં
કપડાં	વાડા	આપ્યા	ખોલ બ્યાં	કુઓ
પહેરણ	આંગણામાં	અડાડ્યો	મંડ્યો	માસી
ધૂળમાં	ગંદવાડ	જગુભાઈ	ભાત	માસો
રમ્યો	ખેસીએ	ઝીઠીને	કઢી	પીતરાઈ
જેઠિં	માંદાં	ઝટ	હાથ	મોળાઈ
નાહું	વિષે	આઠમું	સૌ	મસિઆઈ
ડીલ	કવિતા	ખેઠું	ધોઈ	ફેફાઆત
ચોળીને	શીખવું	પૂછ્યું	ઝીઠ્યાં	સાળીઓ
નાહતો	ઓટલો	કહ્યું	પાન	સાવકાં
ગંદી	ચોકખું	સાંભળી	સોપારીનાં	દૂધભાઈ
મંદો	સૌ	ખોડ્યા	બીડાં	જમઘનાં
અડાય	મુખડું	મહીના	આપ્યાં	સાસુ

૬) હિંદુસ્તાનની સાં ભૂગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૪ આના.

પસરો	સંભાળ	અદબ	મટુભાઈ	બેસીશું
વેવાઈ	જાત	ભણાવી	કનુભાઈ	શેતરંજી
વેવાણુ	ગભરાતી	રહ્યા	કયાં	કુલડીઓ
પાઠ ૯.	ખૂશ	બારણા	આશીર્વાદ	પાથરણું
કવિતા	ઉંઘાડવાને	પૂઠે	ઝાડ	આંબુ
મર્વે	મોંદો	ઉતર્યા	શંભુભાઈ	સીધી
બહુ	ઓસડ	અહીં	લકડશું	બેસાડયાં
હરખાઉ	પેટ	ગાદી	વિના	થાળી
જાઉં	સૌથી	ખધું	પૌંઆ	વાડકો
ચાંપે	હેત	લીધું	ધાણી	ચટણીની
સાથ	પાઠ ૧૨.	બેયું	વધારેલાં	મૂકયાં
લીટે	ત્યાં	માંડયું	મીઠાં	વાડકામાં
જાથ	બોલ્યો	વખાણુ	લીંબુ	તૈયાર
ધવરાવે	પ્રમાણ	કર્યાં	દરાખ	ધોઈ
પોળા	સોરાખજી	કહેવાશે	નારંગી	નાખ્યા
પંપાળીને	ઓરડામાં	પાઠ ૧૦.	ખારેક	ખૂબ
દુખડાં	કહું	ઉજાણી	દળનો	મઝા
પંખી	બોલવો	પીરસ્યાં	લાડુએ	
હલોલ	આવો	ખખે	શેરડી	

પાઠ ૧૨.	સઢવળો	પાઠ ૧૪.	ખીજ્યા	સૈને
હોડીની	પૂછીશ	દેડકાં	માધુ	બળદને
એકઠા	સુંદર	પાળ	કીડીઓ	સોળ
નેઢશું	પાઠ ૧૩.	પથરે	છુંદા	પાડ્યા
તળાવના	મળ્યો	ફેંકાફેંકી	છૂંદે	કહ્યું
જુઓ	મઝાનો	ધડાધડ	દુઃખ	ગાઠ
વાદળી	ખંડ	માર્યાં	ચીનુભાઈ	ભૂતીજ
દોરી	ઇનામમાં	ડાહ્યા	શકિત	ગળ
ખેંચે	કાંચળી	ઊઠ્યો	તળેથી	<u>ઉપરાંત</u>
દોડે	કરાવીશ	દેડકા	નીકળવાને	પાઠ ૧૬.
ધીરની	માણેક	પ્રાણીઆને	ઇજા	એનથેન
રામુની	મળ્યું	ખંધ	આપણે	કાહીનો
પછાડી	રજ્યા	સંભાળીને	ઢોર	ઘોરો
જળુની	વિના	દુઃખ	સંભાળ	નક્કી
સરત	મોકલશે	નુકસાન	તેટલું	છુટ્ટો
ઉમેદની	પરીક્ષામાં	હાણુ	વખતસં	છૂટ્યો
નબળી	રડાવશે	પાઠ ૧૫.	સાફ	વાર
જણાશે	નહિ	પ્રાણી	નીરવાનું	જણુ
જીત્યો	માસી	દયા	જાણ્યું	થાઉં

ખોળામાં	રહ્યા	વખાણ	સીનમાં	ગભરાઈને
માથું	મૂકનારને	ઊઠ્યો	ખરાં	માણસોએ
મૂકીને	આજખ	મંજ્યો	દહાડા	નાખ્યાં
વાંસા	શંક	પાવડી	અમથી	તેટલામાં
વારાફરતી	શાખાશ	દીઠી	ખૂમે	સાંભળી
આંખળી	ઉતારી	મૂક્યો	આળ્યા	ખેડુત
મૂકવા	<u>દીધો</u>	કાપ્યાની	ધાજે	ખગાડ
તૈયાર	પાઠ ૧૭.	નીકળ્યા	એટલામાં	કર્યો
પૂછ	ચપ્પુ	જાણતા	આસપાસ	કહ્યું
સમજ્યો	મન્યો	સૈને	ખેતરવાળા	જુઠું
કાણ	આણ્યો	સાંભળીને	દોડી	છેતર્યા
પૂછું	પૂછ્યું	ખોટું	જેયું	ધાયા
મૂકી	દેશાઈ	કયું	કયાં	નુકસાન
હોશિયાર	લડ્ડુ	<u>સાચાખોટું</u>	ત્યારે	યાદ
સેળભેળ	માળો	પાઠ ૧૮.	હસવા	સપડાય
સંતાવા	જુઠું	વાધ	ખાપડા	જુઠાણું
છૂટશે	વણું	મરકરી	શરમાઈ	જલદી
અડશો	હેત	પસ્તાય	ખોટું	જુઠો
છોડી	દહાડા	ખન્યાં	લાગ્યું	

પાઠ ૧૯	બચશે	ભિખારી	પ્રભુ	શિકાર
શિઆળ	ખુશીથી	અહીં	વીસરું	બચ્યું
દેડકાં	હીથું	ક્યાં	અગણિત	રૂપાણું
નુક્તિ	અહીંથી	લુગડાં	કર્યા	દોડાત્રી.
તળાવમાં	જવાશે	આંધળો	ઉજાસને	મૂક્યો
મૂકી	વારાફરતી	ખાઉં	ઉપયોગી	પકડ્યું
માંડ્યું	મોંનાં	મળ્યું	દામ	ઉપાડી
પૂછવા	ધાલીને	રસ્તેથી	વરસાદેથી	માંડ્યું
અલ્યા	ત્યાં	અપંગ	ભેંસને	દીધું
દુઃખ	કપુત્ર	ચાલ્યા	દૂધ	એકદમ
કહ્યું	દૂર	ગજવામાં	હહો	છતંગ
દયા	પ્રમાણે	પૈસા	સૌ	રાત્રે
સગાં	રસ્તામાં	સેવ	ઠામ	દેવતાઈ
વહાલાં એ	પાઠ ૨૦	દુકાનેથી	ફૂંત	પુરુષને
વિચાર	દુઃખ	પાઠ ૨૧	બનાવ્યાં	મરીબગી
સાંભળતાં	જાણનાર	ઈશ્વરનું	પાઠ ૨૨	દયા
ઝિક્યાં	અન્ન	વિદ્યા	સરહાર	પરમેશ્વર
નહિ	ભૂખ્યા	ચંદ્ર	સ્વપ્નું	બન્યા
ખાંધ્યું	કનુ	કદી	જંગલમાં	દેશનો

પાઠ ૨૩	નીકળતા	નાખતો	લુણાં	પાઠ ૨૬
રૂપાળું	પૂછ્યું	છૂંદી	આંધળાં	ચતુરાઈ
ઉંદરડી	હંમેશાં	ફેણ	દીકરો	તરસ
રસોડાના	પૂછીને	છોડાઈ	સાંભળ	વાડામાં
મંડાચીઆમાં	પાઠ ૨૪	નીકળ્યું	તીર્થ	કુબ્જે
ચેટલી	ક્રીડી	પહોંચી	કાનડ	થોડું
જાડું	નદીની	વાગેલે	દુઃખ	કાગડો
ભોંય	કાંઠા	ઢેકાણે	મનસુબો	બેડો
ખુશ	પીપળાનું	વળગીને	તૈયાર	ચાંચ
આણ્યું	પોલમાં	ચટકા	બેસાડ્યાં	વાલતો
ખિસાડી	ઝેરી	દીધા	પિતા	ફાંફાં
મૂકેલી	રસ્તા	પછાડી	ખાંધે	માર્યાં
મઝાની	પંખી	પછાડા	સૌને	ખાનુએ
મઝાનું	બેસતું	ઝાઝી	અચરજ	પહોંચે
મણા	પુંડાડા	લીધે	સંતાપ	બેયું
ઉંદરીઉં	ઉડાડી	પ્રાણજ	સંવળાં	ઉંદું
ભોગબેગે	મૂકતો	પાઠ ૨૪	આશીષ	જણાયું
પેઠી	ઉંદર	સેવા	પ્રભુએ	વિચાર
દુઃખનો	દેડકાં	ધરડાં	લહેર	લાગ્યો

એટલામાં	ધીરજ	સાંભળી	દહાડીઆને	દીધાં
ઉપાય	કઠણ	મલકાવી	આપણે	ત્રાંજે
સૂઝી	જલદી	કાળુનેએ	બાણ	ગાડું
આવ્યો	મુકાય	બાથમાં	ખૂડે	વાંચા
કેટલાક	સૌ	લીધાં	પુરં	પાથરા
કાંકરા	પાઠ ૨૭	બચ્ચીઓ	બધાંએ	ભર્યા
માંડયા	કાપણી	બાથું	દાતરડાં	માંડયું
નાખનો	પટેલ	ઉનો	હાથમાં	દેખાય
આવ્યું	થાકીને	રોટલો	ચાસ	ખળી
ત્યારે	મહેનત	દાદીમાએ	તણતણ	આગળ
બોળી	ધઉં	થોડું	ચચ્ચાર	પહોંચ્યા
પહોંચી	દહાડો	માખણ	આથમે	હસતાં
તેટલું	આથમતા	આપ્યું	પાઠ ૨૮	ઉતર્યા
પીધું	વઢાઈ	મરચાં	ધઉંનો	ભોર
મટાડી	દિવાળી	આદુ	પાથરાને	ખળીમાં
ચાલ્યો	દાદાજી	ચટણી	દહાડો	ઠાલવ્યો
બધું	વઢાશે	વંતાકનું	ખેતરમાં	કેટલેક
છુપાઈને	મદદ	સાક	તડકે	કાઢવા
બોલ્યો	સાદ	ભૂખ્યા	મુકાવા	સૌ

બળદના	પાઠ ૨૯	વાળુ	ચંદ્રમા	ઝાંખો
હાલનાં	કાપણી	ઈશ્વરનં	ત્યાં સુધી	કામઠા
પગ	ઉમંગે	પાઠ ૩૦	નીકળ્યા	પાતળો
ફેરવતી	વાઢળીઓ	દીસે	ખોદ્યો	વળેલો
પટનાથી	સદાય	તૈયર	દહાડો	ત્યાર પછી
કેટલક	ઉભરાયો	કુંઠાંમાં	સાંજે	છેવટે
ઉપણીને	મુંદર	છુટું	મેદાનમાં	થાળી
કુંવળ	ફાલ	ગોળ	નીકળ્યા	ઝિગે
ઢગના	લણીએ	મરસ	ઉતરી	ત્રીજે
છેવટે	ખંત	પિલાય	ખોદ્યો	અંધારી
ખેતરમાં	ધરીને	છુટા	વિષે	પેઠે
ખળીમાં	વાંકું	ટોપલામાં	ખોલું	ઝગઝગે
ઉજળી	દાતરકું	કુંસા	થાળી	વધારે
ખૂશ	કુંડાં	ઝિડી	જેવડો	દેખાતા
દિવાળી	ઢમતો	કાથળાઓ	ગોળ	જુઓ
માનોજ	હેયે	હાથોહાથ	ઝિગે	નાદનાં
ડાહી	લણીથી	પાઠ ૩૧	ત્યાંસુધી	ચઢી
હાંસીલી	સર્વે	આકાશની	દેખાય	પાઠ ૩૨-૩
છોડી	મૂકો	સહેલ	અજવાળું	વરસાદ

એસાડ્યાં	દરીઆમાં	માંડ્યા	નઠારી	મટોડી
આબ્યાં	થેડોક	ખોદતું	દેડકે	સકાય
લાગ્યાં	ખેંચી	ચાલ્યું	તણી	કઠણ
મનુ	રથમાં	કાદવ	પા ૩૩	ધારવાળા
એટલા	ખેડેલા	ખેંચી	ઢકું	પથરાના
વાદળાં	ખેંચનાર	ખિચારા	પથર	કકડા
ઢંકાઈ	ગાઠ ડર-ડર	પછડતા	રેતી	ધસાઈ
મોઢાં	થોભ્યાં	તણાઈ	ખ્યાલું	કાંકરી
ખેડતાં	રથમાં	છેવટે	નીતરું	ગોળ
રમવાનું	ચોકખું	તળાવ	રસ્તા	ઝીલ્લા
સાંભળી	રથમાં	નદીમાં	ધસીએ	ખાંધવાની
ઝાડપાત્રા	મઝા	ત્યાં	ભુકો	રસ્તા
છોડવા	ગામડાં	તૈયાર	મટોડી	સહી
દહાડા	ઝાડો	ખંધ	ડહોળું	ચૂસી
ભાંયમાં	મઝા	દોડી	ઠરે	પાડ ૩૪
નીકળાતું	છોડી	ઘેબરીઓ	વસડી	માટી
ભૂખે	અહીં	રોટલી	નદી	ભટ્ટી
દમણાં	પડ્યું	કારેલાંનું	તળાવમાં	સીંચ્યાં
તળાવ	એટલું	નેવત્રે	કાદવ	નાખ્યું

૧૪] ગુજરાતની સાં ભૂગોળની પ્રશ્નોત્તરમાળા ૩ આના.

ઈંટવાડો	લીધી	ઝીણા	ધમણ	પૂછ્યું
અહીં	કર્યો	વાડકીમાં	ચલાવના	તેમણે
કેટલાંક	ગજવામાંથી	વાડકી	બેઠો	કહ્યું
માણસો	ચપ્પુ	સુકવીને	સળીઓ	લોહાનો
ભાંચમાંથી	કર્યા	ભટ્ટીમાં	ચળકતો	ત્યારે
ખોદતાં	વચમાંથી	વાસણો	દેવતામાં	લોહું
ઈંટ	દબાવી	ગોળી	ખૂઝ	ચળકે
નળીઆં	વાડકી	ગાગર	તપાવ્યો	ટીપી
અનાવતાં	મોતીએ	વડા	લાલચોળ	ખેંચાય
પીળી	માંડયો	કોઠી	એરણ	મેં
ધોળી	દબાવે	કોડીઆં	હથોડા	સાનું
ભુરી	ભાંગી	તૈયાર	ટીપ્યો	રપું
સુકી	કેટલુંક	પઠ ૩૫	ટીપવાથી	તાંબું
તપાસી	ઝટ	ધાતુઓ	સળીઓ	પિત્તળ
કઠણ	ઉતરી	મૂક્યો	લાંબો	ચળકે
પછાડવાથી	માટીમાં	પૂંચ્યું	પાતળો	ટિપાઈ
ભાંગી	કાણાં	સમજ્યો	જતરડામાં	પેટીમાંથી
જણાઈ	કણક	પિત્તળ	ખેંચી	કાઢ્યો
ચીકણી	વાટ	લુહાર	કર્યો	આળખાના

તાંબાનો	ઢગડી	લમલમ	ચીરું	પહેરવાના
ઝાંખો	પાઈ	આંગ્રો	માથા	કપડાં
લોઢાનો	પૈસા	કલ્થું	મુદર	તૈયાર
આજીવતા	ઢપુ	આપ્યા	ભૂખે	મોટાઈ
કેન્નાઈ	અધેન્ના	તણુ	સાંભળી	જેઈતી
સીમું	તાંબાના	આઠ	તોણે	કોઢાળી
જસત	તપાસી	વટાંગ્યા	નાકું	સાંભળની
પાઠ ૩૬	સૌ	તેમણે	લાઠડાનો	ઊઠી
નાણું	વધારે	પંદર	સખત	વઢી
કાઢ્યા	કોથળી	ઊઠ્યા	ધાણે	લોઢું
ત્રીજે	રૂપીઆ	સન્નામ	માથું	ખોદી
વાત	અડધો	પાઠ ૩૭	ફાટ ફાટ	કાઢી
ત્યાં	પાવડી	કુણાડી	નાકમાં	ખિચારીને
દુકાનમાં	ખેઆની	સોય	દોરો	દુઃખ
ખેઠા	ખતાંગ્યા	લક્કડફેડા	મુખ	ભઢૂંમાં
આજખતા	રૂપાના	તકરાર	અણી	ખળવું
ખોલાંગ્યા	કાથળીમાંથી	પાનું	ચળકાર	પડયું
શેઠની	મહેર	ધાર	ક્યાં	ત્યારપછી
આગળ	કાઢી	લાકડાં	હોઈ	અધાં

પેદા	કાણાં	છોકરાં	એટલે	ત્રીમડા
પાઠ ૩૮	કાણાંવાળું	વિષે	સમન્તશે	ધણા
ફૂંતઝાડના	લટકતું	ઉખેડી	ભાંયમાંથી	છોડવો
કચારા	આંગળી	ભાંયમાં	મુકાઈ	છાડવામાંથી
ગોળ	પૂઝયું	મુળાઉં	ઉખેડી	મુળીઆં
ચોરસ	મધપુટો	મુળીઆં	મુકાઈને	વાંકાં
ત્રિકોણ	મધમાખાઓ	વિના	વધીને	ઉંડાં
કર્ચા	મધ	ઉભું	ઉંચા	ઉતરેલાં
રોપ્યાં	કુવા	થડમાંથી	પેઠે	મૂળમાંથી
મલગોટા	કાસ	દાંડીઓ	પથરાય	ફૂંટના
મોગરા	થાળા	કુટેલી	કોહળાને	વધે
ભુઓ	લલકારતો	ડાળાં	વેલો	પાંદડાં
દાડમ	જીવતાં	ડાળીઓ	પાઠ ૪૦	ટટાર
લટક	લીનાંછમ	પાંદડાં	આંખા	મોટા
જમરૂખી	દેખાતાં	લાંબું	સિવાય	ઉચું
જમરૂખ	ખૂશ ખૂશ	ખીતશે	શકશે	પાતળું
પંખીઓ	પાઠ ૩૯	ખતારું	વડ	ફૂટે
ખેંઠલા	છોડવા	ખેલું	પીપળો	ઠાળામાંથી
ડાળી	વચ્ચે	મુધી	આમલી	ચામડી

ચડને	લીલું છમ	ભોંય	માંડ	બદલાઈને
છાલ	કંઈક	પથરાઈ	પાંદડાં	ઊઠને
ખરબચડી	પાંદડાં	થડ	ફૂલ	દાતણ
કઠણ	ફૂલ	મુળીઆં	પાંડ ૪૨.	ધોળને
ઝીણા	ફળ	જણાતાં	ધનુના	ઢીલોં
પાતળાં	પૂછયું	ઉમેડયો	લાંબા	ડીંટું
ફૂલ	તુરીઆ	બતાવ્યાં	સૂઝ	તોડી
ફળ	મલકીના	કહું	ઊંઘમંથી	ચૂસી
ઊંઘતા	વળગીને	પાતળાં	કયાંથી	રસ
ઘણાખરા	ચઢે	ટુંકા	વાસ	ફેંકી
લાકડાં	દોરી	ભોંયમાં	બમ્મી	નાખડે
આળવાના	વળગી	ઉંઘ	વધતો	પાંડ ૪૩.
મેજ	માંડવા	ઉતરતાં	વધીને	ભેંસ
ખુરસી	ચઢ્યાં	દોરડી	ડાહ	ધામેધામે
ખાટલા	પથરાઈ	દોરડા	ખાટો	હોંડ
ખાટલા	વીરળાઈને	વાળીએ	ગાટલો	ભસતો
પાંડ ૪૧.	તરબુચ	ફૂલનાં	ગાટલામાં	શીંગડાં
વેલા	આરીઆના	થોડે	જતન	માંડી
ધનજી	દેખાઈ	આંતરે	કરું	હલાવતી

૧૮૧ મુંબઈ ઇલાકાની મૂળ જાની પ્રશોત્તરમાળા ૪ આના.

અમળાકમ	વાગોળકુ	પત્થર	ઉંચકીને	ભેંતનું
તૂટી	નીચકું	જુટા	ભા	જાડું
તોડકું	જડખું	દહાડે	સોખત	મીઠું
પડતું	ઉપાડે	ગળામાંથી	મોઢું	ગુણ
વાર	ઉડે	ખટકી	પુજી	દોહી
ઉપલા	દાટ	ખાધું	ખરીમાંએ	ઠંડું
જડખાના	વધારે	દુઝગ	ફા	ઉનું
દાંત	હીંડે	રસ્તે	વાગોળે	દોહ્યા
નીચલા	સાર	ભૂખે	યાદ	ખગડી
વચ્ચે	જાડું	લાખું	વચ્ચે	દોહવાનું
ધાસે	સાંત્રમાં	ચલવાનું	પાળા	વાસણ
માથું	સાધા	ચટી	મજબુત	ગોકખું
કાળીઆ	સાવ	ઠરતા	શરીર	આંચળ
ઉતાર	તોશર	કુદકું	ફેરી	ધોઈ
શરાય	ખાડાકે	કુદકા	દોરી	નાખવાં
વાગોળે	શે	ખખડખું	જાડું	વધારે
પેટમાં	ગાઠ ૪૫	ચતુંપાઠ	જિનનો	નીકળશે
માંમાં	કરૂં	શોધવા	વાડ ૪૫.	કેટલાક
નિચંતે	પા	નીકળ્યા	દૂધ	દેનારાં

સાં	પસંદ	પુછી	પરસેવા	પોપટ
અવરાવવાથી	ડાઘીઓ	રીઝે	ફટનો	સમડી
જળસો	ખતાંઓ	માંસ	સૌથી	કબુતર
હહો	ટીપુ	હાડકાંના	છેલની	આવડે
છાશ	ચાત્રાક	કકડા	એકાદ	કીડાં
માખણ	કારકુત	ચાટવાનુ	ધણી	જવડાં
તાવીને	કરાંઓ	દાંત	રહ્યા	ખાંધે
શિખંડ	ગુપચુપ	અણીવાળા	કિઠયો	મંડાં
આળીને	બોલ્યો	મોઢાના	પાઠ ૪૭.	મંડાંમાંથી
પેંડા	પ્રાણી	આગલા	પંખી	મચ્યાં
કિકાળીને	ગંધ	તીણા	મોઢું	ત્યાંમુધી
દૂધપાક	એકદમ	દાઢ	કયાં	ભોંય
આસુદી	ત્યાં	કકડા	કકાણે	આંગળાં
પાઠ ૪૬.	શિઆળ	જડખાં	ડીલો	છુટાં
કુતરો	સાંભળી	હસાવતાં	પીછાં	પડથી
ચરમા	કહ્યું	કાંચના	પુછીમાંએ	જેડાએલાં
પ્રાણી	અહો	ઝાંકા	ટાઢ	ખતક
ખજ્જે	બોલાવ્યો	મોંની	પાંખાવાળા	જળકુકડી
છેલ્લા	તૈયાર	ખંને	કાગડો	સિવાય

પાઠ ૪૮.	પુણી	વળેલી	પ્યાલાં	માધું
પ્રોપ્રટ	ડીલ	સીધી	લોરામાં	નદ
દાગડો	પીછાં	થોડુંક	લીધું	સુવું
પાંજરું	ઊંડો	નાખ્યું	વાદળી	ઉતારી
બહુ	બાંધો	ભાવ્યું	કાઢ્યા	ઝાળીમાં
ભૂખ	વધારે	ફૂલો	પ્યાલું	સુવાનું
ભૂખ્યો	મેમાં	ઊડીને	નાખ્યો	રડાવ
માંડ્યું	લુચ્ચા	પાઠ ૪૯.	હલાવ્યો	પાસું
સાંભળી	આવ્યો	આણ્યાં	નારંગી	પાંગરા
તરછુચના	હોડિ	રંગનાં	સુંદર	દોયણા
કર્યો	વળ્યો	પડીકાં	કંકુ	ઓરડામાં
માંસ	આટલો	લાવ્યા	લળદર	સળીઆ
ધારીને	જીવજંતુ	કવા	વાદળી	ધૂળ
વિચાર	કાંહેલું	જુદા જુદા	મેળવ્યો	લુગડાનો
કર્યો	સળેલું	અન્યવતાં	જાંબુડો	ઝાપટી
આળખાતા	આળખામાં	આવેલો	મેળવી	ઘોડીઆના
નહિ	પાછળ	પડીકાં	મેશના	મેલમાં
આપણે	આગળ	રીખવ્યું	પાઠ ૫૦	ભમરીઓ
બેઠને	છેડથી	જેડિ	પારણું	પુતળીઓ

જાંબુડી	હાલરડું	ચીતરેલ	તળાઈઓ	ઊંધીને
ગુલાબી	રંગીત	ચઢાવું	ચિનાઈ	ઊઠશે
ઘોડીઆના	પોઢો	પઢાવું	ફૂલડાં	ઘાલીશ
ગોઢડીઓ	રસીલા	સોને	સૂવાની	ગજવે
પાથરી	ઝુલાવું	મઢાવું	બિછાનું	
ઝુલાવવા	જડાવું	મખમલ	દોરીએ	—:—
ધુમણ	પધરાવું	મશરૂની	હિંચોળું	

અભિપ્રાય

બીજી ધોરણના

‘અંકગણિતનાં મનોચત્તન’ માટે

ગુજરાત કોલેજના ગણિતના પ્રોફેસર સાહેબ રા. રા.
જીઠાલાલ ચીમનલાલ સ્વામીનારાયણ.

“આપના તરફથી ‘અંકગણિતનાં મનોચત્તન’ જે
નામનું પુસ્તક મળ્યું. તેમાં નાના બાળકોને માટે સાદા
સરલ અને સુંદર દાખલાઓનો સંગ્રહ કરવામાં
આવ્યો છે દરેક હિસાબ રમુજ છે અને તે માણ-
વામાં બાળકોને રસ પડશે એમાં શંકા નથી. આવું
સાફ પુસ્તક બહાર પાડવા માટે તમને ધન્યવાદ ઘટે છે.”
અમદાવાદ ઠંડવા પોલ, તા. ૨૭ જૂન ૧૯૧૯.

૨૨] સુંદરજી કૃત નવી પહેલીના અર્થ અઢી આના.

કઠિન શબ્દો.

ઝિગતા, ઝિઝિને, ઝિહુંછું, ઝિઠ્યો, ઝિઠ્યાં,
ઝૂદી, ચૂસી, છૂટશે, છૂટ્યો, તૂટી, પૂઝવા, પૂછ્યું.
પૂરે છે, ફૂટે ફૂટેલા, ફૂલઝાડ, ખૂમો, ભૂખ્યો, મૂકું.
મૂક્યો. સૂઈ, સૂઝી, સૂઈ,

ઘજા, ખીજ્યા, ખીજશે, ચીકણી, ચીતરેલ, ચીરું.
જાત્યો, જાવતાં, ઝીણી, ટીપવાથી, ટીપ્યો, ટીટું
ટીણા, તીર્થ, ત્રીજો, દીકરો. દીકરી, દીધો, દીલ,
દીવા, દીવાલેન, દીસે, ધીરજ. ધીર, નીકળતો, નીકળ્યું,
નીચણું, નીતર્યું, નીસરી, પીછાં, પીતરાઈ, પીધું.
પીપળો, પીરસ્યાં, પીળો, ફીકર, ખીતો, લીધો, લીમંડો,
લીલાંછમ, વીટળાઈ, શીખવ્યું, સીસી.

કુજો, ખુણો, ખુશી, ગુણ. ગુરુ, ચુનો, છુટા, છુટું.
છુટો, જુઓ, જુહું, પુરી, પુરું, પુળા, કુઓ, ખુધ,
ખુકો, સુખ.

કુતરો, કુલડી, ખુરસી. ખુચરા, ધુમણ, દુખડાં,
દુઃખ, પુછડી, પુરુષ, મુખડું, મુદર, લુખડાં, સુકવી.

ચાથી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ચાર આના. [૨૩

સુરજ, ગુપચુપ, બુમેરાત, નુકસાન, પુતળીઓ,
સુરવાત, મુસલમાન.

અંગ, અંમરખી, અંતરે અંદર, અંધારૂં, ઇંટ,
ઈંટવાડો, કંઈ, કંસાર, ખંડ, ગંદવાડ, ગંદી, ગંદો, ગંધ,
ખંધ, ઘંટ, ચંદ્ર, ચંદ્રમા, ચંચળ, ચંપેલી, જંગલ,
જંતુ, પંખી, પંદર, પંપાળી, કંડુ, ભંડારીઉં મંગળ,
મંઝી, રંગ, વંતાક, શંકર, શંભુ, સંગ, સંજેરી,
સંતાપ, સંતાવા, સંભાળ, સંસાર, હંમેશાં.

આંખો, આંગળી, આંગળા, આંગણામાં, આંચળ,
આંધળો, આંખો, કાંકરા, કાંચળી, ખાંધે, ગાંડા, ચાંચ,
ઝાંપે, જાંબુડો, ઝાંખા, ટાંગેલાં, તાંબુ, દાંડીઓ, દાંત,
પાંગરાં, પાંચ, પાંજરૂં, પાંદડું, પાંસરૂં, ફાંફાં, બાંચુ,
માંડયું, માંદો, માંસ, માંદે, લાંબુ, વાંકું, વાંસો,
સાંભળતાં, સાંભળી.

ઈંડાં, લીંપેંગુપે, લીંબુ, સીંચ્યાં, શીંગડાં, હીંટ,
ઉંચકી, ઉંચું, ઉંડું, ઉંઘાડવા, ઉંદર, ઉંદરડી,
ઉંદરીઉં, કુંવળ, છુંદાય, ટુંકા, ટુંગર, ટુંડાં,
ટુંકાડા, સુંદર.

૨૪] ખીજ ધોરણનો “મુખ્યગણિત શિક્ષક” બે આના.

ઝેવ, છૂંદી, છૂંદે.

તેં, મેં, ભેંસ, ખેંચાય, પેંડા, લેંધી, ખેંચે, ફેંકે,
ભોંચ, મોં, પોંચા.

ખેડણીના એકજ સરખા

નિયમવાળા શબ્દો.

ચિનાઇ, સિવાય, દિવાળી, નિશાળ, નિશાળીઆ,
પિલાય, નિરાંતે, બિચારા, બિછાવું, બિલાડી,
ભિખારી, વિચાર, શિયાળ, શિકાર, શિખામણ,
સિપાઇ, પિત્તળ, નિત્ય, હિંચોળું.

ઉકાળી, ઉખેડી, ઉખેડ્યો, ઉભસ, ઉપાડી,
ઉતારી, ઉતાર્યું, ઉઘાડી, ઝુલાવું, ઝુલાવવા,
તુરીઆં, મુકાઇ, મુળીઉં, મુળીઆ, રૂપાળું, રૂપીઓ.
હુદાર, સુકાઇ, સુકાય. ગુલાબ, જુઠાણું. દુકાન,
છુંદાય, કુંદાડા. ઉંઘાડવા.

મસિઆઈ, ફેંક્યાત, હોશિયાર.

ડીલ, દીન, ભીખ, જીવ.

ગુજરાતના ઇતિહાસની વાર્તારૂપી

રસિક પ્રશ્નોત્તરમાળા છ આના.

પાંચમી ચોપડીના “ડિક્શનરી શિક્ષક” ચાર આના. [૨૫

ક્રીડી, સીસી, સીધી, ટીપી, ઝીણી.

કૂજ, ખૂખ, ખૂશ, દૂર, ધૂળ, ચૂળ, પૂછ, ફૂંત, ભૂલ,
ખૂમ, ભૂખ, દૂધ, ઊન,

કઠિન મળતા શબ્દોની તારવાણી.

કનુ, મનુ, ભાનુ, નાનુ, ચીનુ, મદ, નદ, છોદ,
બહુ, વહુ, આદુ, સાસુ, લાડુ, ધીર, સાર, વાર, રામુ,
માધુ, ધાતુ, દબુ, વાળુ, કાળુ, ગુરુ, ટીપ્, પ્રભુ, જંતુ,
શંભુ, જાંબુ, લીંબુ, ચપ્પુ, લલ્લુ, વમણડિ.

કબાટ, કાળ, ચળકાટ, ઝટ, પેટ, પોપટ, ફાટ,
પાટ. ઘાટ, ચત્તપાટ.

આઠ, પાઠ, શેઠ. [અઠવાડીઉં, ભંડારીઉં.

દાદ, ટાદ, સદ, [સાત, રમત, હેત, ખેડુત.

સાથ, હાથ, નાથ, બાથ, માથું, ભાથું.

સાદ, પ્રસાદ, યાદ, ઉમેદ, મદદ, બળદ,
વરસાદ, પસંદ, એકાદ.

બંધ, ગંધ, દૂધ, મધ, [અહીં, તહીં, દહીં.

રવિ, શનિ, જુક્તિ, નહિ.

પાંદડાં, ગોદડી, દહાડો, દોરડું, દાતરડું દાડમ, દેડકું.

જોડાક્ષર.

ઊઠ્યાં, ત્રણ, ત્રીજો, શુક્રવાર, હેલો, રહ્યો. ચિત્રો,
 ઈશ્વર, જ્ઞાન, નિત્ય, નાહ્યા, કહ્યું, લાગ્યો, ચોકખાઈ,
 રમ્યો, ફેલ્યા, ચોકખા, ભાવ્યો, કર્યો, કયારે આપ્યા,
 અડાજ્યો, મંડ્યો, સર્વે, ત્યાં, બોલ્યો, પ્રમાણે,
 બોલાવ્યો, માંડ્યું, પીરસ્યા, બખ્ખે, જીત્યો, મળ્યો,
 પરીક્ષા, માર્યાં, પ્રાણી, ખીજ્યા, નક્કી, છુટો, છૂટ્યો.
 ચંપુ, ગમ્યો, આણ્યો, પૂછ્યું, લલલુ, મશકરી,
 પસ્તાય, બચ્યાં, જુક્તિ, અન્ન, ભૂખ્યો, અદ્યા,
 વિદ્યા, ચંદ્ર, પ્રભુ, સ્વપ્ન, પરમેશ્વર, રસ્તો; ખચ્ચીઓ,
 ઉતાર્યા, કહ્યાણ, ચંદ્રમા, નીકળ્યા, બેસાડ્યાં, આવ્યાં,
 લાગ્યાં, થોભ્યાં, રહ્યાં, ચોકખી, પથર, પ્યાલું.
 નીતર્યું, રસ્તા, ભટ્ટી, સીંચ્યાં, ગમ્યું, નાખ્યું, મૂક્યો,
 પૂછ્યું, સમજ્યો, પિત્તળ, કાઢ્યા, ઓળખાવ્યા,
 વત્તા, કાઢ્યાં, બતાવ્યાં, વટાવ્યાં, લક્કડફોડા, ત્રિકોણ,
 કયાના, કર્યા, વચ્ચે, અદ્યા, ઉખેડ્યો, કર્યું, પથર,
 ચતુંપાટ, દોહ્યા, ચરમા, પ્રાણી, બખ્ખે, છેલ્લી, બચ્યાં,
 ગુચ્યા, આણ્યાં, શીખવ્યું, બનાવ્યો, બાંધ્યું.

મળતા બેડાક્ષરો.

મૂક્યા. *મૂક્યાં. મૂક્યું. મૂક્યો. ક્યારા. ક્યાં.
ભૂખ્યો. નાખ્યો. નાખ્યું. લાખ્યો. સીંચ્યું. પૂછ્યું.
ખીજ્યા. સમજ્યા. છૂટ્યો ડિઠ્યા. ડિઠ્યાં. અડાડ્યો.
મંડ્યો. ડિખેજ્યો. માંડ્યું. પકડ્યું. બેસાડ્યાં. કાઢ્યું.
ચઢ્યું. આણ્યો. વખાણ્યો. આણ્યું. નિત્ય. ત્યારે. ત્યાં.
જીત્યો. ત્રિવા. ખાંડ્યું. પ્યાણું. રોપ્યું. આપ્યું. થોભ્યાં.
ગમ્યું. કર્યું. ભર્યું. નીતર્યું. કર્યાં. માર્યાં. ઉતર્યાં.
હેતર્યાં. સર્વે. બોલ્યું. અલ્યા. એળખાવ્યો. ડાકવ્યો.
તપાવ્યો. બનાવ્યો. બોલાવ્યો. ભાવ્યાં. બતાવ્યું.
શીખવ્યું. હલાવ્યું. પીરવ્યું. દોહ્યા. નાહ્યા. કહ્યું.
રહ્યું. મળ્યું. નાકળ્યું.

હેલેલો. ફેલેલો. લડેલો. લડેલો. નક્કી. લુચ્યા.
બચ્યું. બચ્ચી. વચ્ચે. છુટ્કો. પિત્તાળ. વત્તા. ચતુંપાટ.
અત્ત. ચપ્પુ. બખ્ખ.

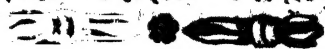
ચોકખા. ચોકખાઈ. જુક્તિ. ભટ્ટી. પત્થર.

શુક. ચંદ્ર. ચંદ્રમા. પ્રભ. પ્રમાણે. પ્રાણી. ત્રણ.
ત્રિકોણ. ત્રીજો. ભત્રીજો. ચિત્રો.

૨૮] ચોથી ચોપડીના “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ચાર આના.

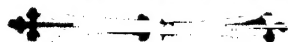
ચરમા. ઈશ્વર. પરમેશ્વર.

રસ્તો. અક્ષર. પરીક્ષા. શિક્ષા. વિદ્યા. જ્ઞાન.

❧ પરીક્ષામાં આવનાર શબ્દો. ❧

અક્ષર. જ્ઞાન. નિત્ય. જુઠું. શિક્ષા. લુગડાં.
અઠવાડીકું. ભંડારીકું. ચિત્રો. ટાંગેલાં. ધોતલી.
મસિઆઈ. અમણિત. પુરુષ. ઢગલો. દોરડું. ફૂટેલાં.
શીંગડાં. વમડાડિ. ઓઢણી. ગંદવાડ. કવિતા. દાતણ.
કઠી. દુખડાં. ગાદી. પૌંઆ. વધારેલાં. પાંદડાં. ચટણી.
તૈયાર. પરીક્ષા. દેડકાં. દુઃખ. તુકસાન. છુંદાય.
છુટ્ટો. છૂલ્યો. હોશિયાર. ચપ્પુ. વખાણ્યા. કાઢ્યા.
મરકરી. જુઠાણું. જુકિત. બાંધ્યું. ભૂખ્યા. ઈશ્વર.
પરમેશ્વર. વિદ્યા. સ્વપ્ન. મનસુખો. આશિષ. પટલાણી.
દાતરડું. નિતર્યું. પ્યાલું. પત્થર. ભટ્ટી. સીંચ્યા.
પિત્તળ. ત્રિકોણ. મુળીકું. પૂછ્યું. વીટળાઈ. ઉખેડ્યા.
તૂટી. નિરાંતે. ચત્તુંપાટ. ઠંડું. ચરમા. જાં જુડો. બાસુદી.
હળદર. ગોઢડી. ચોકખાઈ. અડાડયો. અન્ન. તીર્થ.
લક્કડકોડા. કથું. દોહ્યા. શિખંડ. રસ્તો. જીવજંતુ.

શુભગણિતની ચોપડી ખરીદનાં પહેલાં “શુભગણિત શિક્ષક” જરૂર લે

● અઘાપિ બહાર ન પડેલી એવી ●

પ્રાચીન અર્વાચીન અનેક ઇતિહાસોના આધારે તૈયાર કરેલી—

વિદ્યાર્થી, શિક્ષકો અને વાલીઓને અતિ ઉપયોગી “શુભરાતના ઇતિહાસની વાર્તારૂપી રસિક પ્રશ્નોત્તરમાળા” કિં. ૦-૬-૦

મહેરબાન પશ્ચિમ હિંદ એજન્સિના ગવર્નર જનરલ બહાદુરે હુકમ નં. J. 130-31 તા. ૨૨ જાન્યુઆરિ ૧૯૩૧ થી “શુભરાતના ઇતિહાસની વાર્તારૂપી રસિક પ્રશ્નોત્તરમાળા”

પશ્ચિમ હિન્દ એજન્સિ (પ્રિન્સિપાલ, કચ્છ, પાલણપુર)ની તમામ પ્રાથમિક સ્કૂલોમાં છનામ અને લાયબ્રેરી માટે મંજૂર કરી છે.

રિક્ષેશન શીખવા શીખવવાનું અપૂર્વ સાધન જેમાં:-

- ૧) પાઠ્યકાર અથવા શબ્દો. ૨) જોડણીના એકજ સરખા નિયમવાળા શબ્દો. ૩) કહિત મળતા શબ્દોની તારવણી
- ૪) જોડાક્ષર. ૫) મળતા જોડાક્ષર. ૬) પરીક્ષાના રિક્ષેશનમાં આવનાર શબ્દો.

“શુભગણિત શિક્ષક”

ખાખવગતિ	૦-૧-૦	પ્રીત વાંતો	૦-૨-૦
પડેલા વાંતો	૦-૧-૬	ગાથા વાંતો	૦-૪-૦
ખીજ વાંતો	૦-૨-૦	પાંચમા વાંતો	૦-૪-૦

ઈશ્વરલાલ મગનલાલ શાહ, શાહપોર-મુરત.

